

melse i Loven. Flertallet vil gjøre det til en Pligt for det sjællandske Jernbaneselskab at anlægge en Forbindelse mellem Havnbanen og Vestbanen, medens man derimod isølge Mindretallets Forslag kun vil gjøre det til en Betingelse, at Kjøbenhavns Kommune uden Bederlag skal afgive den paa Kommunens Grund liggende Del af den gamle Jernbanedæmning, forsaavidt man bestemmer sig til at anlægge et Spor paa denne Dæmning. Det vilde nu forekomme mig ikke lidet underligt, om man virkelig her vilde finde det rigtig at fremtvinge et Anlæg, med Hensyn til hvilket man lige siden Lovens første Fremlæggelse er gaaet ud fra, at man først vil komme dertil som en Eventualitet, hvis det skulde vise sig nødvendigt. Saaledes som Flertallets Forslag nu er affattet, vil man under enhver Omstændighed have et saadant Spor anlagt med samtlige dermed forbundne Udgifter, uanset om der overhovedet fra det sjællandske Jernbaneselskabs Side kan blive Tale om at benytte dette Spor. Hvis det ikke maatte anses for heldigt for hele Driftens Økonomi at benytte dette Spor, vil det altsaa ligge hen til ingen Nytte, aldrig blive besaret og altsaa ligge hen som en død Kapital, hvorefter der ikke vindes noget Udbytte. Det forekommer mig i og for sig altid at være utilraadeligt at lægge Renge hen, om hvilke det er yderst usikkert, om de ville blive til nogen Nytte, og det forekommer mig høist mærkeligt, at den ærede Ordfører og de andre ærede Medlemmer af Flertallet ville stille dette Forslag; thi jeg beder dem dog erindre, hvorledes denne Sags virkelige Sammenheng er. Da Forslaget blev fremlagt af Regjeringen, lød dette Forslag saaledes: „Forbindelsen mellem Kjøbenhavns nuværende Banegaard og den gamle Banegaard kan eventuelt tilveiebringes ved en Tunnel under Besterbrogade eller ved et Spor langs den tidligere Jernbanedæmning fra Vigerslev forbi Valby“. Der er altsaa stillet to Eventualiteter foruden den, at gaa over Besterbro, nemlig at skabe en Tunnel eller at føre et Spor langs Jernbanedæmningen fra Vigerslev forbi Valby. Denne Stilling af Sagen blev forandret isølge et Forslag fra Udvalget. I Ændringsforslaget under Nr. 3 til 2den Behandling foreslog nu Udvalget, at der skulle sættes Punktum efter „Besterbrogade“, og at der istedetfor Ordene „eller ved“ skulde sættes: „Ligeledes kan Regjeringen give Selskabet Koncession paa et Spor langs den tidligere Jernbanedæmning.“ Dette Forslag kom som sagt frem fra det ærede Udvalgs Side, og det fastholdt altsaa da, at dette skulde være en Eventualitet, man kunde gribe til, hvis Saadant maatte findes nødvendigt, men endnu mærkeligere er det, at et Mindretal — og jeg skulde tro, at det netop bestod af nogle af de samme Medlemmer, som nu danne Flertallet — under Nr. 4 stillede et Ændringsforslag, der gik ud paa, at man efter „Valby“ skulde tilføje, saaledes som der nu staar i Forslaget — jeg beder ærede Medlemmer om at se paa

det nu foreliggende Forslag, som blev vedtaget ved 3die Behandling i Landstinget —: „Saafremt Selskabet forpligter sig til at anlægge den under Nr. 5 omhandlede Bane inden den i § 7 fastsatte Tidfrist“. Denne Bane var Frederiksfundbanen. Som en Præmie paa at anlægge Frederiksfundbanen foreslog de samme Medlemmer da, at Selskabet skulde faae den store Behagelighed at kunne gaae langs med Jernbanen fra Vigerslev til Valby, men nu vil man gjøre det til en Forpligtelse for det sjællandske Jernbaneselskab at anlægge denne Bane, uanset om det har den allermindste Brug, derfor til Driften. Dette forekommer mig at være en temmelig stor Cirkelaang at gaa i. Man vil nu gjøre det til en Pligt, uanset om der er Brug for dette Anlæg, hvad man tidligere vilde give Selskabet som Præmie. Det forekommer mig derfor, at jeg maa kunne gjøre Regning paa, at det ærede Flertal efter sin tidligere Stilling til Sagen ikke vil fastholde dette Forslag, men med mig vil slutte sig til, hvad Mindretallet har foreslaaet, idet ogsaa jeg nu efter den Gang, Sagen har faaet derved, at begge Thing ere bleve enige om dette Punkt, maa stille mig saaledes til den, at Kjøbenhavns Kommune, hvis det sjællandske Selskab vil benytte den gamle Jernbanedæmning til sin Drift, hvis den overhovedet vil have Havnbanen, maa finde sig i at bringe det Offer, som begge Rigsdagens Afdelinger have fundet det rigtig at paalægge den. Denne Stilling er klar; men at foretage et Skridt, hvorefter man kan risikere at anvende Kapital paa en Dæmning, som man maasse hverken nu eller senere faar Brug for, er Noget, som forekommer mig at faae al Grund. Efter denne Motivering behøver jeg ikke at udtale, at jeg ganske kan slutte mig til det Forslag, Mindretallet har stillet under Nr. 3. — Jeg kan ogsaa slutte mig til den høitærede Ordførers Motivering af Forslaget under Nr. 4, ligesom jeg heller ikke fra mit Standpunkt skal gjøre nogen Indvending imod Forslaget under Nr. 5. — Derimod kan jeg selvstændig, efter den Stilling, jeg hidtil har indtaget til denne Sag og endnu indtager, ikke slutte mig til Forslaget under Nr. 6; hvorefter man overhovedet vilde sætte en Stopper for den nødvendige, rigtige og gavnlige Udvikling af Trafikeringen paa Banerne derved, at man betog det sjællandske Selskab Midlerne til at udvikle Trafiken, saaledes som denne kræver. Jeg tror særligt at turde rette en Bemærkning i den Henseende til den ærede Ordfører, idet han, navnlig efter sin Stilling som Ordfører, utvivlsomt vil have gjort sig bekendt med Forhandlingerne i Landstinget, og han vil da af de der fremkomne Oplysninger have set, at en af de væsentligste Indvendinger imod de Goldepladser, for hvilke det ærede Medlem flere Gange har taget Ordet, er den, at der saaves Materiel til saadanne Goldepladser, hvor der findes forskellige industrielle Anlæg, saasom Lørvetivirksomhed, Teg-